

жимъ че презъ марта мѣсяца 1876 год. сѫ дошли отъ Россія и Влашко много Бѣлгари, които сѫ се били по отпреди учили въ тія Джржави въ военни тѣ училища, и сѫ били вечъ произведени въ Офицери; тѣ си дали въ тія Джржави отставката, и сѫ дошли въ Бѣлгарія за да спомагатъ на злочеститѣ свои съ-отечественници, за да се освободятъ отъ турскія хумотъ. Тие Бѣлгари сѫ били. 1) Георги Македончето, който се бѣ училъ въ Россія, бѣше единъ храбръ Офицеринъ и горѣщъ патріотъ. Той се опредѣли въ четата на Горня-Оряховица, дѣто и за голѣма жялостъ го убѣсихъ презъ юнія на сѫщата година. 2) Иларіонъ Ивановъ отъ Арбанаси при Търново, той се бѣ училъ въ военното училище въ Букурещъ и бѣше Ромжнски Офицеринъ; той се бѣ опредѣли въ Сливненската чета, която бѣше доволно голѣма. 3) Георгий Тиховъ отъ Русчюкъ, той се бѣше училъ въ Россія, и бѣ Русски Офицеринъ; той се опредѣли тоже за въ Сливенъ за тамошната чета; и заедно съ себе си донесе отъ Россія и едно хубаво знаме. 4) Стоянъ Войвода, той е бѣль по отпреди Кихая на овцетъ у единъ Котлянецъ; като напусналъ тоя си занаятъ, той се е заловилъ о вроденія му инстинктивенъ занаятъ: „да дѣйствова за истребленіето на Турцитѣ и за освобожденіето на Отечество;“ а за да си постигни поне по вѣзможности цѣлтѣ, той е правиль хайдутлукъ въ Балкана цѣли двѣ години; но като го уѣтили Турцитѣ, и почнали строго да го прислѣдватъ, той е бѣль принуденъ да избѣгни въ Влашко, дѣто и живѣялъ до марта 1876 год., когато той се рѣшилъ да напусни Ромжнія и да дойде въ Бѣлгарія. Той е бѣль родомъ отъ Сливненската околностъ, и е бѣль опредѣленъ за Предводителъ (Войвода) на Сливненската чета. —

За да могатъ же да пѫтуватъ безопасно и да преминуватъ отъ градъ на градъ, Членоветѣ на Централнія и Частнитѣ революц. комитети, и особенно като тѣ си често промѣнували дрехитѣ и имената, даже преправяли и боята на вѣждитѣ, мустацитѣ си и проч.; за да могатъ при това и горѣупомѣнжитѣ главни дѣйци да достигватъ безопасно до градоветѣ, дѣто сѫ